

A nukleáris anyagok fizikai védelméről szóló egyezmény

(egységes szerkezetben)

Az Egyezménynek a NAÜ által szervezett diplomáciai konferencia keretében 2005. július 8-án aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt, angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

**CONVENTION ON THE PHYSICAL PROTECTION OF NUCLEAR
MATERIAL AND NUCLEAR FACILITIES**

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

RECOGNIZING the right of all States to develop and apply nuclear energy for peaceful purposes and their legitimate interests in the potential benefits to be derived from the peaceful application of nuclear energy,

CONVINCED of the need to facilitate international co-operation and the transfer of nuclear technology for the peaceful application of nuclear energy,

BEARING IN MIND that physical protection is of vital importance for the protection of public health, safety, the environment and national and international security,

HAVING IN MIND the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of goodneighbourliness and friendly relations and co-operation among States,

CONSIDERING that under the terms of paragraph 4 of Article 2 of the Charter of the United Nations, "All members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations,"

RECALLING the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, annexed to General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994,

DESIRING to avert the potential dangers posed by illicit trafficking, the unlawful taking and use of nuclear material and the sabotage of nuclear material and nuclear facilities, and noting that physical protection against such acts has become a matter of increased national and international concern,

DEEPLY CONCERNED by the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations, and by the threats posed by international terrorism and organized crime,

BELIEVING that physical protection plays an important role in supporting nuclear nonproliferation and counter-terrorism objectives,

DESIRING through this Convention to contribute to strengthening worldwide the physical protection of nuclear material and nuclear facilities used for peaceful purposes,

CONVINCED that offences relating to nuclear material and nuclear facilities are a matter of grave concern and that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures, or to strengthen existing measures, to ensure the prevention, detection and punishment of such offences,

DESIRING to strengthen further international co-operation to establish, in conformity with the national law of each State Party and with this Convention, effective measures for the physical protection of nuclear material and nuclear facilities,

CONVINCED that this Convention should complement the safe use, storage and transport of nuclear material and the safe operation of nuclear facilities,

RECOGNIZING that there are internationally formulated physical protection recommendations that are updated from time to time which can provide guidance on contemporary means of achieving effective levels of physical protection,

RECOGNIZING also that effective physical protection of nuclear material and nuclear facilities used for military purposes is a responsibility of the State possessing such nuclear material and nuclear facilities, and understanding that such material and facilities are and will continue to be accorded stringent physical protection,

HAVE AGREED as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention:

(a) "nuclear material" means plutonium except that with isotopic concentration exceeding 80% in plutonium-238; uranium-233; uranium enriched in the isotope 235 or 233; uranium containing the mixture of isotopes as occurring in nature other than in the form of ore or ore-residue; any material containing one or more of the foregoing;

(b) "uranium enriched in the isotope 235 or 233" means uranium containing the isotope 235 or 233 or both in an amount such that the abundance ratio of the sum of these isotopes to the isotope 238 is greater than the ratio of the isotope 235 to the isotope 238 occurring in nature;

(c) "international nuclear transport" means the carriage of a consignment of nuclear material by any means of transportation intended to go beyond the territory of the State where the shipment originates beginning with the departure from a facility of the shipper in that State and ending with the arrival at a facility of the receiver within the State of ultimate destination;

(d) "nuclear facility" means a facility (including associated buildings and equipment) in which nuclear material is produced, processed, used, handled, stored or disposed of, if damage to or interference with such facility could lead to the release of significant amounts of radiation or radioactive material;

(e) "sabotage" means any deliberate act directed against a nuclear facility or nuclear material in use, storage or transport which could directly or indirectly endanger the health and safety of personnel, the public or the environment by exposure to radiation or release of radioactive substances.

Article 1A

The purposes of this Convention are to achieve and maintain worldwide effective physical protection of nuclear material used for peaceful purposes and of nuclear facilities used for peaceful purposes; to prevent and combat offences relating to such material and facilities worldwide; as well as to facilitate co-operation among States Parties to those ends.

Article 2

1. This Convention shall apply to nuclear material used for peaceful purposes in use, storage and transport and to nuclear facilities used for peaceful purposes, provided, however, that articles 3 and 4 and paragraph 4 of article 5 of this Convention shall only apply to such nuclear material while in international nuclear transport.

2. The responsibility for the establishment, implementation and maintenance of a physical protection regime within a State Party rests entirely with that State.

3. Apart from the commitments expressly undertaken by States Parties under this Convention, nothing in this Convention shall be interpreted as affecting the sovereign rights of a State.

4. (a) Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States Parties under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international humanitarian law.
- (b) The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law, are not governed by this Convention, and the activities undertaken by the military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.
- (c) Nothing in this Convention shall be construed as a lawful authorization to use or threaten to use force against nuclear material or nuclear facilities used for peaceful purposes.
- (d) Nothing in this Convention condones or makes lawful otherwise unlawful acts, nor precludes prosecution under other laws.
5. This Convention shall not apply to nuclear material used or retained for military purposes or to a nuclear facility containing such material.

Article 2A

1. Each State Party shall establish, implement and maintain an appropriate physical protection regime applicable to nuclear material and nuclear facilities under its jurisdiction, with the aim of:
- (a) protecting against theft and other unlawful taking of nuclear material in use, storage and transport;
- (b) ensuring the implementation of rapid and comprehensive measures to locate and, where appropriate, recover missing or stolen nuclear material; when the material is located outside its territory, that State Party shall act in accordance with article 5;
- (c) protecting nuclear material and nuclear facilities against sabotage; and
- (d) mitigating or minimizing the radiological consequences of sabotage.
2. In implementing paragraph 1, each State Party shall:
- (a) establish and maintain a legislative and regulatory framework to govern physical protection;
- (b) establish or designate a competent authority or authorities responsible for the implementation of the legislative and regulatory framework; and
- (c) take other appropriate measures necessary for the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.
3. In implementing the obligations under paragraphs 1 and 2, each State Party shall, without prejudice to any other provisions of this Convention, apply insofar as is reasonable and practicable the following Fundamental Principles of Physical Protection of Nuclear Material and Nuclear Facilities.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE A: *Responsibility of the State*

The responsibility for the establishment, implementation and maintenance of a physical protection regime within a State rests entirely with that State.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE B: *Responsibilities During International Transport*

The responsibility of a State for ensuring that nuclear material is adequately protected extends to the international transport thereof, until that responsibility is properly transferred to another State, as appropriate.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE C: *Legislative and Regulatory Framework*

The State is responsible for establishing and maintaining a legislative and regulatory framework to govern physical protection. This framework should provide for the establishment of applicable physical protection requirements and include a system of evaluation and licensing or other procedures to grant authorization. This framework should include a system of inspection of nuclear facilities and transport to verify compliance with applicable requirements

and conditions of the license or other authorizing document, and to establish a means to enforce applicable requirements and conditions, including effective sanctions.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE D: *Competent Authority*

The State should establish or designate a competent authority which is responsible for the implementation of the legislative and regulatory framework, and is provided with adequate authority, competence and financial and human resources to fulfill its assigned responsibilities. The State should take steps to ensure an effective independence between the functions of the State's competent authority and those of any other body in charge of the promotion or utilization of nuclear energy.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE E: *Responsibility of the License Holders*

The responsibilities for implementing the various elements of physical protection within a State should be clearly identified. The State should ensure that the prime responsibility for the implementation of physical protection of nuclear material or of nuclear facilities rests with the holders of the relevant licenses or of other authorizing documents (e.g., operators or shippers).

FUNDAMENTAL PRINCIPLE F: *Security Culture*

All organizations involved in implementing physical protection should give due priority to the security culture, to its development and maintenance necessary to ensure its effective implementation in the entire organization.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE G: *Threat*

The State's physical protection should be based on the State's current evaluation of the threat.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE H: *Graded Approach*

Physical protection requirements should be based on a graded approach, taking into account the current evaluation of the threat, the relative attractiveness, the nature of the material and potential consequences associated with the unauthorized removal of nuclear material and with the sabotage against nuclear material or nuclear facilities.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE I: *Defence in Depth*

The State's requirements for physical protection should reflect a concept of several layers and methods of protection (structural or other technical, personnel and organizational) that have to be overcome or circumvented by an adversary in order to achieve his objectives.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE J: *Quality Assurance*

A quality assurance policy and quality assurance programmes should be established and implemented with a view to providing confidence that specified requirements for all activities important to physical protection are satisfied.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE K: *Contingency Plans*

Contingency (emergency) plans to respond to unauthorized removal of nuclear material or sabotage of nuclear facilities or nuclear material, or attempts thereof, should be prepared and appropriately exercised by all license holders and authorities concerned.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE L: *Confidentiality*

The State should establish requirements for protecting the confidentiality of information, the unauthorized disclosure of which could compromise the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

4. (a) The provisions of this article shall not apply to any nuclear material which the State Party reasonably decides does not need to be subject to the physical protection regime established pursuant to paragraph 1, taking into account the nature of the material, its quantity and relative attractiveness and the potential radiological and other consequences associated with any unauthorized act directed against it and the current evaluation of the threat against it.

(b) Nuclear material which is not subject to the provisions of this article pursuant to sub-paragraph (a) should be protected in accordance with prudent management practice.

Article 3

Each State Party shall take appropriate steps within the framework of its national law and consistent with international law to ensure as far as practicable that, during international nuclear transport, nuclear material within its territory, or on board a ship or aircraft under its jurisdiction insofar as such ship or aircraft is engaged in the transport to or from that State, is protected at the levels described in Annex I.

Article 4

1. Each State Party shall not export or authorize the export of nuclear material unless the State Party has received assurances that such material will be protected during the international nuclear transport at the levels described in Annex I.
2. Each State Party shall not import or authorize the import of nuclear material from a State not party to this Convention unless the State Party has received assurances that such material will during the international nuclear transport be protected at the levels described in Annex I.
3. A State Party shall not allow the transit of its territory by land or internal waterways or through its airports or seaports of nuclear material between States that are not parties to this Convention unless the State Party has received assurances as far as practicable that this nuclear material will be protected during international nuclear transport at the levels described in Annex I.
4. Each State Party shall apply within the framework of its national law the levels of physical protection described in Annex I to nuclear material being transported from a part of that State to another part of the same State through international waters or airspace.
5. The State Party responsible for receiving assurances that the nuclear material will be protected at the levels described in Annex I according to paragraphs 1 to 3 shall identify and inform in advance States which the nuclear material is expected to transit by land or internal waterways, or whose airports or seaports it is expected to enter.
6. The responsibility for obtaining assurances referred to in paragraph 1 may be transferred, by mutual agreement, to the State Party involved in the transport as the importing State.
7. Nothing in this article shall be interpreted as in any way affecting the territorial sovereignty and jurisdiction of a State, including that over its airspace and territorial sea.

Article 5

1. States Parties shall identify and make known to each other directly or through the International Atomic Energy Agency their point of contact in relation to matters within the scope of this Convention.
2. In the case of theft, robbery or any other unlawful taking of nuclear material or credible threat thereof, States Parties shall, in accordance with their national law, provide co-operation and assistance to the maximum feasible extent in the recovery and protection of such material to any State that so requests. In particular:
 - (a) a State Party shall take appropriate steps to inform as soon as possible other States, which appear to it to be concerned, of any theft, robbery or other unlawful taking of nuclear material or credible threat thereof, and to inform, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations;
 - (b) in doing so, as appropriate, the States Parties concerned shall exchange information with each other, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations with a view to protecting threatened nuclear material, verifying the integrity of the shipping container or recovering unlawfully taken nuclear material and shall:

- (i) co-ordinate their efforts through diplomatic and other agreed channels;
- (ii) render assistance, if requested;
- (iii) ensure the return of recovered nuclear material stolen or missing as a consequence of the above-mentioned events.

The means of implementation of this co-operation shall be determined by the States Parties concerned.

3. In the case of a credible threat of sabotage of nuclear material or a nuclear facility or in the case of sabotage thereof, States Parties shall, to the maximum feasible extent, in accordance with their national law and consistent with their relevant obligations under international law, co-operate as follows:

(a) if a State Party has knowledge of a credible threat of sabotage of nuclear material or a nuclear facility in another State, the former shall decide on appropriate steps to be taken in order to inform that State as soon as possible and, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations of that threat, with a view to preventing the sabotage;

(b) in the case of sabotage of nuclear material or a nuclear facility in a State Party and if in its view other States are likely to be radiologically affected, the former, without prejudice to its other obligations under international law, shall take appropriate steps to inform as soon as possible the State or the States which are likely to be radiologically affected and to inform, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to minimizing or mitigating the radiological consequences thereof;

(c) if in the context of sub-paragraphs (a) and (b), a State Party requests assistance, each State Party to which a request for assistance is directed shall promptly decide and notify the requesting State Party, directly or through the International Atomic Energy Agency, whether it is in a position to render the assistance requested and the scope and terms of the assistance that may be rendered;

(d) co-ordination of the co-operation under sub-paragraphs (a) to (c) shall be through diplomatic or other agreed channels. The means of implementation of this co-operation shall be determined bilaterally or multilaterally by the States Parties concerned.

4. States Parties shall co-operate and consult, as appropriate, with each other directly or through the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to obtaining guidance on the design, maintenance and improvement of systems of physical protection of nuclear material in international transport.

5. A State Party may consult and co-operate, as appropriate, with other States Parties directly or through the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to obtaining their guidance on the design, maintenance and improvement of its national system of physical protection of nuclear material in domestic use, storage and transport and of nuclear facilities.

Article 6

1. States Parties shall take appropriate measures consistent with their national law to protect the confidentiality of any information which they receive in confidence by virtue of the provisions of this Convention from another State Party or through participation in an activity carried out for the implementation of this Convention. If States Parties provide information to international organizations or to States that are not parties to this Convention in confidence, steps shall be taken to ensure that the confidentiality of such information is protected. A State Party that has received information in confidence from another State Party may provide this information to third parties only with the consent of that other State Party.

2. States Parties shall not be required by this Convention to provide any information which they are not permitted to communicate pursuant to national law or which would jeopardize the security of the State concerned or the physical protection of nuclear material or nuclear facilities.

Article 7

1. The intentional commission of:

(a) an act without lawful authority which constitutes the receipt, possession, use, transfer, alteration, disposal or dispersal of nuclear material and which causes or is likely to cause death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment;

(b) a theft or robbery of nuclear material;

(c) an embezzlement or fraudulent obtaining of nuclear material;

(d) an act which constitutes the carrying, sending, or moving of nuclear material into or out of a State without lawful authority;

(e) an act directed against a nuclear facility, or an act interfering with the operation of a nuclear facility, where the offender intentionally causes, or where he knows that the act is likely to cause, death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment by exposure to radiation or release of radioactive substances, unless the act is undertaken in conformity with the national law of the State Party in the territory of which the nuclear facility is situated;

(f) an act constituting a demand for nuclear material by threat or use of force or by any other form of intimidation;

(g) a threat:

(i) to use nuclear material to cause death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment or to commit the offence described in sub-paragraph (e), or

(ii) to commit an offence described in sub-paragraphs (b) and (e) in order to compel a natural or legal person, international organization or State to do or to refrain from doing any act;

(h) an attempt to commit any offence described in sub-paragraphs (a) to (e);

(i) an act which constitutes participation in any offence described in sub-paragraphs (a) to (h);

(j) an act of any person who organizes or directs others to commit an offence described in sub-paragraphs (a) to (h); and

(k) an act which contributes to the commission of any offence described in subparagraphs (a) to (h) by a group of persons acting with a common purpose; such act shall be intentional and shall either:

(i) be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence described in sub-paragraphs (a) to (g), or

(ii) be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence described in sub-paragraphs (a) to (g) shall be made a punishable offence by each State Party under its national law.

2. Each State Party shall make the offences described in this article punishable by appropriate penalties which take into account their grave nature.

Article 8

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 7 in the following cases:

(a) when the offence is committed in the territory of that State or on board a ship or aircraft registered in that State;

(b) when the alleged offender is a national of that State.

2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over these offences in cases where the alleged offender is presented in its territory and it does not extradite him pursuant to article 11 to any of the States mentioned in paragraph 1.

3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

4. In addition to the States Parties mentioned in paragraphs 1 and 2, each State Party may, consistent with international law, establish its jurisdiction over the offences set forth in article 7 when it is involved in international nuclear transport as the exporting or importing State.

Article 9

Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the alleged offender is present shall take appropriate measures, including detention, under its national law to ensure his presence for the purpose of prosecution or extradition.

Measures taken according to this article shall be notified without delay to the States required to establish jurisdiction pursuant to article 8 and, where appropriate, all other States concerned.

Article 10

The State Party in whose territory the alleged offender is present shall, if it does not extradite him, submit, without exception whatsoever and without undue delay, the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State.

Article 11

1. The offences in article 7 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include those offences as extraditable offences in every future extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may at its option consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of those offences. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize those offences as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. Each of the offences shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if it had been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States Parties required to establish their jurisdiction in accordance with paragraph 1 of article 8.

Article 11A

None of the offences set forth in article 7 shall be regarded for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 11B

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 7 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

Article 12

Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences set forth in article 7 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings.

Article 13

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offences set forth in article 7, including the supply of evidence at their disposal necessary for the proceedings. The law of the State requested shall apply in all cases.

2. The provisions of paragraph 1 shall not affect obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, which governs or will govern, in whole or in part, mutual assistance in criminal matters.

Article 13A

Nothing in this Convention shall affect the transfer of nuclear technology for peaceful purposes that is undertaken to strengthen the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

Article 14

1. Each State Party shall inform the depositary of its laws and regulations which give effect to this Convention. The depositary shall communicate such information periodically to all States Parties.

2. The State Party where an alleged offender is prosecuted shall, wherever practicable, first communicate the final outcome of the proceedings to the States directly concerned. The State Party shall also communicate the final outcome to the depositary who shall inform all States.

3. Where an offence involves nuclear material in domestic use, storage or transport, and both the alleged offender and the nuclear material remain in the territory of the State Party in which the offence was committed, or where an offence involves a nuclear facility and the alleged offender remains in the territory of the State Party in which the offence was committed, nothing in this Convention shall be interpreted as requiring that State Party to provide information concerning criminal proceedings arising out of such an offence.

Article 15

The Annexes constitute an integral part of this Convention.

Article 16

1. A conference of States Parties shall be convened by the depositary five years after the entry into force of the Amendment adopted on 8 July 2005 to review the implementation of this Convention and its adequacy as concerns the preamble, the whole of the operative part and the annexes in the light of the then prevailing situation.
2. At intervals of not less than five years thereafter, the majority of States Parties may obtain, by submitting a proposal to this effect to the depositary, the convening of further conferences with the same objective.

Article 17

1. In the event of a dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention, such States Parties shall consult with a view to the settlement of the dispute by negotiation, or by any other peaceful means of settling disputes acceptable to all parties to the dispute.
2. Any dispute of this character which cannot be settled in the manner prescribed in paragraph 1 shall, at the request of any party to such dispute, be submitted to arbitration or referred to the International Court of Justice for decision. Where a dispute is submitted to arbitration, if, within six months from the date of the request, the parties to the dispute are unable to agree on the organization of the arbitration, a party may request the President of the International Court of Justice or the Secretary-General of the United Nations to appoint one or more arbitrators. In case of conflicting requests by the parties to the dispute, the request to the Secretary-General of the United Nations shall have priority.
3. Each State Party may at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by either or both of the dispute settlement procedures provided for in paragraph 2. The other States Parties shall not be bound by a dispute settlement procedure provided for in paragraph 2, with respect to a State Party which has made a reservation to that procedure.
4. Any State Party which has made a reservation in accordance with paragraph 3 may at any time withdraw that reservation by notification to the depositary.

Article 18

1. This Convention shall be open for signature by all States at the Headquarters of the International Atomic Energy Agency in Vienna and at the Headquarters of the United Nations in New York from 3 March 1980 until its entry into force.
2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval by the signatory States.
3. After its entry into force, this Convention will be open for accession by all States.

4. (a) This Convention shall be open for signature or accession by international organizations and regional organizations of an integration or other nature, provided that any such organization is constituted by sovereign States and has competence in respect of the negotiation, conclusion and application of international agreements in matters covered by this Convention.
 - (b) In matters within their competence, such organizations shall, on their own behalf, exercise the rights and fulfil the responsibilities which this Convention attributes to States Parties.
 - (c) When becoming party to this Convention such an organization shall communicate to the depositary a declaration indicating which States are members thereof and which articles of this Convention do not apply to it.
 - (d) Such an organization shall not hold any vote additional to those of its Member States.
5. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the depositary.

Article 19

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty-first instrument of ratification, acceptance or approval with the depositary.
2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the date of deposit of the twenty-first instrument of ratification, acceptance or approval, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 20

1. Without prejudice to article 16 a State Party may propose amendments to this Convention. The proposed amendment shall be submitted to the depositary who shall circulate it immediately to all States Parties. If a majority of States Parties request the depositary to convene a conference to consider the proposed amendments, the depositary shall invite all States Parties to attend such a conference to begin not sooner than thirty days after the invitations are issued. Any amendment adopted at the conference by a two-thirds majority of all States Parties shall be promptly circulated by the depositary to all States Parties.
2. The amendment shall enter into force for each State Party that deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of the amendment on the thirtieth day after the date on which two thirds of the States Parties have deposited their instruments of ratification, acceptance or approval with the depositary. Thereafter, the amendment shall enter into force for any other State Party on the day on which that State Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of the amendment.

Article 21

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the depositary.
2. Denunciation shall take effect one hundred and eighty days following the date on which notification is received by the depositary.

Article 22

The depositary shall promptly notify all States of:

- (a) each signature of this Convention;
- (b) each deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

- (c) any reservation or withdrawal in accordance with article 17;
- (d) any communication made by an organization in accordance with paragraph 4(c) of article 18;
- (e) the entry into force of this Convention;
- (f) the entry into force of any amendment to this Convention; and
- (g) any denunciation made under article 21.

Article 23

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Director General of the International Atomic Energy Agency who shall send certified copies thereof to all States.

ANNEX I

Levels of Physical Protection to be Applied in International Transport of Nuclear Material as Categorized in Annex II

1. Levels of physical protection for nuclear material during storage incidental to international nuclear transport include:
 - a. For Category III materials, storage within an area to which access is controlled;
 - b. For Category II materials, storage within an area under constant surveillance by guards or electronic devices, surrounded by a physical barrier with a limited number of points of entry under appropriate control or any area with an equivalent level of physical protection;
 - c. For Category I material, storage within a protected area as defined for Category II above, to which, in addition, access is restricted to persons whose trustworthiness has been determined, and which is under surveillance by guards who are in close communication with appropriate response forces. Specific measures taken in this context should have as their object the detection and prevention of any assault, unauthorized access or unauthorized removal of material.

2. Levels of physical protection for nuclear material during international transport include:
 - a. For Category II and III materials, transportation shall take place under special precautions including prior arrangements among sender, receiver, and carrier, and prior agreement between natural or legal persons subject to the jurisdiction and regulation of exporting and importing States, specifying time, place and procedures for transferring transport responsibility;
 - b. For Category I materials, transportation shall take place under special precautions identified above for transportation of Category II and III materials, and in addition, under constant surveillance by escorts and under conditions which assure close communication with appropriate response forces;
 - c. For natural uranium other than in the form of ore or ore-residue; transportation protection for quantities exceeding 500 kilograms uranium shall include advance notification of shipment specifying mode of transport, expected time of arrival and confirmation of receipt of shipment.

ANNEX II

TABLE: CATEGORIZATION OF NUCLEAR MATERIAL

Material	Form	Category		
		I	II	III ^{c/}
1. Plutonium ^{a/}	Unirradiated ^{b/}	2 kg or more	Less than 2 kg but more than 500 g	500 g or less but more than 15 g
2. Uranium-235	Unirradiated ^{b/} - uranium enriched to 20% ²³⁵ U or more - uranium enriched to 10% ²³⁵ U but less than 20% - uranium enriched above natural, but less than 10% ²³⁵ U	5 kg or more	Less than 5 kg but more than 1 kg 10 kg or more	1 kg or less but more than 15 g Less than 10 kg but more than 1 kg 10 kg or more
3. Uranium-233	Unirradiated ^{b/}	2 kg or more	Less than 2 kg but more than 500 g	500 g or less but more than 15 g
4. Irradiated fuel			Depleted or natural uranium, thorium or low-enriched fuel (less than 10% fissile content) ^{d/e/}	

a/ All plutonium except that with isotopic concentration exceeding 80% in plutonium-238.

b/ Material not irradiated in a reactor or material irradiated in a reactor but with a radiation level equal to or less than 1 gray/hour (100 rads/hour) at one metre unshielded.

c/ Quantities not falling in Category III and natural uranium should be protected in accordance with prudent management practice.

d/ Although this level of protection is recommended, it would be open to States, upon evaluation of the specific circumstances, to assign a different category of physical protection.

e/ Other fuel which by virtue of its original fissile material content is classified as Category I and II before irradiation may be reduced one category level while the radiation level from the fuel exceeds 1 gray/hour (100 rads/hour) at one metre unshielded.

EGYEZMÉNY A NUKLEÁRIS ANYAGOK ÉS NUKLEÁRIS LÉTESÍTMÉNYEK FIZIKAI VÉDELMEÉRŐL

Az Egyezmény szerződő államai:

Elismerve, hogy minden országnak joga van ahhoz, hogy békés célra atomenergiát használjon fel, valamint törvényes érdeke fűződik ahhoz, hogy az atomenergia békés célokra történő felhasználásából származó előnyöket kihasználja;

Meggyőződve a nemzetközi együttműködés és a nukleáris technológia átadása megkönnyítésének szükségességéről az atomenergia békés célokra történő felhasználása érdekében;

Szem előtt tartva, hogy a fizikai védelem létfontosságú a lakosság egészsége, a közbiztonság, a környezet, a nemzetbiztonság és a nemzetközi biztonság védelme szempontjából;

Gondolva az Egyesült Nemzetek Alapokmányának céljaira és alapelveire a nemzetközi béke és biztonság fenntartásával, valamint az Államok közötti jószomszédi és baráti kapcsolatokkal, továbbá az együttműködéssel összefüggésben;

Tekintetbe véve, hogy az Egyesült Nemzetek Alapokmánya 2. Cikkének 4. pontja értelmében “minden tagállamnak tartózkodnia kell nemzetközi kapcsolataiban az erővel való fenyegetéstől és annak használatától bármely állam területi sérthetlensége vagy politikai függetlensége ellen, továbbá más módon sem szabad az Egyesült Nemzetek céljaival össze nem férő magatartást tanúsítania”;

Emlékeztetve a Közgyűlés 1994. december 9-én hozott határozatához függelékként csatolt “Intézkedések a nemzetközi terrorizmus felszámolásáról” című nyilatkozatra;

Óhajtva a nukleáris anyagok illegális forgalmazásából, jogtalan elvételéből és felhasználásából, valamint a nukleáris anyagok és nukleáris létesítmények szabotázsából származó esetleges veszélyek elhárítását, rámutatva, hogy az ilyen cselekmények elleni fizikai védelem fokozott nemzeti és nemzetközi figyelmet kapott;

Mélységes aggodalommal eltelve a terrorizmus minden formájának és megnyilvánulásának világméretű fokozódása, valamint a nemzetközi terrorizmus és a szervezett bűnözés által előidézett fenyegetés miatt;

Meggyőződve arról, hogy a fizikai védelem fontos szerepet játszik a nukleáris fegyverek elterjedése elleni harcban és a terrorizmus elleni célok megvalósításában;

Óhajtva, hogy az Egyezmény hozzájáruljon a békés célokra használt nukleáris anyagok és nukleáris létesítmények világméretű fizikai védelmének erősítéséhez;

Meggyőződve arról, hogy a nukleáris anyagokkal és nukleáris létesítményekkel kapcsolatos bűncselekmények rendkívül súlyos következményekkel járhatnak, ezért sürgősen megfelelő és hatékony intézkedéseket kell tenni, illetve a meglévő intézkedéseket meg kell

erősíteni az ilyen bűncselekmények megelőzésére, felfedezésére és az elkövetők megbüntetésére;

Óhajtva a nemzetközi együttműködés további erősítését avégett, hogy minden egyes szerződő állam saját belső jogrendszerével és az Egyezményvel összhangban hatékony intézkedések történjenek a nukleáris anyagok és a nukleáris létesítmények fizikai védelmére;

Meggyőződve arról, hogy az Egyezménynek ki kell egészítenie a nukleáris anyagok biztonságos használatát, tárolását és szállítását és a nukleáris létesítmények biztonságos működtetését;

Elismerve, hogy léteznek a fizikai védelemnek nemzetközileg megfogalmazott és időről időre korszerűsített ajánlásai, amelyek iránymutatást nyújthatnak abban a tekintetben, hogy jelenleg milyen eszközökkel érhetők el a fizikai védelem hatékony szintjei;

Elismerve, hogy a katonai célokra használt nukleáris létesítmények és nukleáris anyagok hatékony fizikai védelme annak az államnak a felelőssége, amelyik az ilyen nukleáris létesítményeket és nukleáris anyagokat birtokolja, és tudomásul véve, hogy az ilyen anyagokat és létesítményeket most és a jövőben is szigorú fizikai védelem alatt kezelik;

Megállapodtak az alábbiakban:

1. Cikk

Az egyezményben:

a) "nukleáris anyag" jelenti a plutóniumot, kivéve, ha a plutónium-238 izotóp koncentrációja meghaladja a 80%-ot; az urán-233-at; a 235-ös vagy 233-as izotópban dúsított uránt; a természetben előforduló izotópkeveréket tartalmazó uránt, kivéve az ércet és ércmaradványokat; továbbá bármilyen anyagot, amely az előbbiek közül egy- vagy többfélét tartalmaz;

b) "235-ös, vagy 233-as izotópban dúsított urán" jelenti a 235-ös vagy 233-as izotópot vagy mindkettőt olyan mennyiségben tartalmazó uránt, amelynél ezen izotópok mennyiségi aránya a 238-as izotóphoz képest nagyobb, mint a 235-ös izotóp és a 238-as izotóp természetben előforduló aránya;

c) "nemzetközi nukleáris szállítás" jelenti a nukleáris anyagokat tartalmazó szállítmány bármely szállítóeszkővel történő fuvarozást, amelynek célja az állam területén kívül esik. A szállítás a feladó államában a feladótól való indulással kezdődik és a rendeltetési hely államában, a címzetthez való megérkezéssel fejeződik be;

d) "nukleáris létesítmény" olyan létesítményt jelent, amelyben nukleáris anyag gyártása, feldolgozása, használata, kezelése, tárolása vagy elhelyezése történik (beleértve a kapcsolódó épületeket és berendezéseket is), ha az ilyen létesítmény károsodása vagy az ilyenbe történő beavatkozás jelentős mennyiségű sugárzás vagy radioaktív anyag kibocsátásához vezethet;

e) "szabotázs" jelenti a használatban, tárolás vagy szállítás alatt lévő nukleáris anyag vagy nukleáris létesítmény ellen irányuló szándékos cselekményeket, amelyek közvetlenül vagy közvetve veszélyeztethetik a személyzet, a lakosság és a környezet biztonságát sugárzásnak való kitétel, vagy radioaktív anyagok kibocsátása útján.

1A. Cikk

Az Egyezmény célja a békés célokra használt nukleáris anyagok és békés célokra használt nukleáris létesítmények hatékony fizikai védelmének világméretű elérése és fenntartása; az ilyen anyagokkal kapcsolatos bűncselekmények megelőzése és az ellenük való harc az egész világon; továbbá a szerződő államok közötti együttműködés előmozdítása a felsorolt célok érdekében.

2. Cikk

1. Az Egyezmény a békés célokra felhasznált nukleáris anyagokra vonatkozik azok felhasználása, tárolása és szállítása során, továbbá a békés célokra használt nukleáris létesítményekre. Az Egyezmény 3. és 4. cikke, továbbá 5. cikkének 4. pontja csak nemzetközi nukleáris szállítás alatt álló nukleáris anyagra vonatkozik.

2. A fizikai védelmi rendszer létesítéséért, megvalósításáért és fenntartásáért való felelősség egy szerződő államon belül kizárólag az illető államé.

3. Eltekintve a kifejezetten a szerződő államok által az Egyezményben vállalt kötelezettségektől, az Egyezményekben foglaltakat nem szabad úgy értelmezni, mintha az az állam szuverén jogait korlátozná.

4.

a) Az Egyezményben foglaltak nem érintik a szerződő államok nemzetközi jog szerinti egyéb jogait, kötelezettségeit és felelősségeit, különös tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányának céljaira és alapelveire, valamint a nemzetközi humanitárius jogra.

b) Az egyezmény nem vonatkozik a fegyveres erők tevékenységére fegyveres konfliktus alatt, ahogy az a nemzetközi humanitárius jog szerint értendő, amelyet azon jog szabályoz, továbbá nem vonatkozik az államok katonai erői által folytatott tevékenységre, amennyiben az a nemzetközi jog egyéb szabályai alá esik.

c) Az Egyezményben foglaltakat nem szabad úgy értelmezni, mintha törvényes felhatalmazást adnának békés célokra használt nukleáris anyagok vagy nukleáris létesítmények ellen erő alkalmazására, vagy azzal való fenyegetésre.

d) Az Egyezményben foglaltak nem adnak felmentést egyébként törvényellenes cselekedetek alól, és nem tesznek törvényessé egyébként törvényellenes cselekedeteket, és nem zárják ki az ilyen cselekmények ellen más jog alapján történő fellépést.

5. Az Egyezmény nem vonatkozik katonai célokra használt vagy az ilyen célokra visszatartott nukleáris anyagokra, vagy ilyen anyagokat tartalmazó nukleáris létesítményekre.

2A. Cikk

1. Minden egyes szerződő államnak megfelelő fizikai védelmi rendszert kell létesítenie, megvalósítania és fenntartania, amely alkalmazható a joghatósága alá tartozó nukleáris anyagokra és nukleáris létesítményekre, azzal a céllal, hogy

a) védelmet nyújtson a használatban lévő, tárolás vagy szállítás alatt álló nukleáris anyag ellopása vagy más jogtalan elvétele ellen;

b) biztosítsa gyors és átfogó intézkedések életbe léptetését a hiányzó vagy elloptott nukleáris anyag helyének meghatározására, és amennyiben lehetséges, visszaszerzésére; amennyiben az anyag a szerződő állam területén kívül található, az 5. cikkel összhangban álló lépések megtételére;

c) védje a nukleáris anyagokat és nukleáris létesítményeket szabotázs ellen; és

d) enyhítse vagy minimalizálja a szabotázs radiológiai következményeit.

2. Az 1. pont megvalósítása során minden egyes államnak

a) jogszabályi és hatósági kereteket kell létesítenie és fenntartania a fizikai védelem szabályozására;

b) létre kell hoznia vagy ki kell jelölnie a jogszabályi és hatósági keretek megvalósításáért felelős hatóságot vagy hatóságokat;

c) meg kell tennie a nukleáris anyagok és nukleáris létesítmények fizikai védelmére szükséges további megfelelő intézkedéseket.

3. Az 1. és 2. pontban foglalt kötelezettségek megvalósításához minden egyes szerződő államnak, az Egyezmény más rendelkezéseinek sérelme nélkül, az ésszerűség és a gyakorlati megvalósíthatóság határain belül alkalmaznia kell a Nukleáris Anyagok és Nukleáris Létesítmények Fizikai Védelmének alábbi Alapelveit:

“A” ALAPELV: Az állam felelőssége

Egy államon belül teljes mértékben az illető állam felelős a fizikai védelmi rendszer létesítéséért, megvalósításáért és fenntartásáért.

“B” ALAPELV: Felelősségek nemzetközi szállítás alatt

Az állam felelős a nukleáris anyag megfelelő védelméért annak nemzetközi szállítása során mindaddig, amíg ezt a felelőséget egy másik államra át nem ruházza;

“C” ALAPELV: Törvényi és szabályozási keretek

Az állam felelős a fizikai védelem törvényi és szabályozási kereteinek létrehozásáért és fenntartásáért. Ezeknek a kereteknek kell gondoskodniuk az alkalmazható fizikai védelmi követelmények létrehozásáról, és magukban kell foglalniuk a jogosultság megadását szolgáló kiértékelés és engedélyezés vagy más eljárások rendszerét. Ezeknek a kereteknek magukban kell foglalniuk a nukleáris létesítmények és szállítások ellenőrzésére szolgáló rendszert az engedélyben vagy más felhatalmazási dokumentumban foglalt alkalmazandó követelmények és feltételek teljesítésének igazolására, és létre kell hozniuk az alkalmazandó követelmények és feltételek kikényszerítésének eszközeit, beleértve a hatékony szankciókat.

“D” ALAPELV: Hatáskörrel rendelkező hatóság

Az államnak létre kell hoznia vagy ki kell jelölnie egy illetékes hatóságot, amely felelős a törvényi és szabályozási keretek megvalósításáért, és rendelkezik a megfelelő hatáskörrel, szakértelemmel, továbbá pénzügyi és emberi erőforrásokkal a ráruházott felelőségek betöltéséhez. Az államnak lépéseket kell tennie annak érdekében, hogy biztosítsa a hatékony függetlenséget egyfelől az állam hatáskörrel rendelkező hatósága, másfelől a nukleáris energia alkalmazásával, vagy hasznosításának előmozdításával megbízott más testületek funkciói között.

“E” ALAPELV: Az engedélyesek felelőssége

Világosan meg kell határozni az államon belül a fizikai védelem különböző elemeinek megvalósításáért való felelőségeket. Az államnak biztosítania kell, hogy a nukleáris anyagok vagy nukleáris létesítmények fizikai védelmének megvalósításáért a fő felelősség a vonatkozó engedélyesek vagy más felhatalmazó (pl. üzemeltetési vagy szállítási) dokumentumok birtokosaié legyen.

“F” ALAPELV: Őrzésvédelmi kultúra

A fizikai védelem megvalósításában szerepet játszó minden szervezetnek kell adnia az őrzésvédelmi kultúrának, az őrzésvédelmi kultúra fejlesztésének és fenntartásának annak érdekében, hogy annak hatékony megvalósítása a teljes szervezeten belül biztosítva legyen.

“G” ALAPELV: Fenyegetettség

Az állam fizikai védelmének az állam fenyegetettségének mindenkor kiértékelésén kell alapulnia.

“H” ALAPELV: Fokozatos megközelítés

A fizikai védelem követelményeinek fokozatos megközelítésen kell alapulnia, figyelembe véve a mindenkor fenyegetettséget, a viszonylagos vonzerőt, az anyag természetét, továbbá az

anyag illetéktelen eltávolításával, valamint a nukleáris anyag vagy a nukleáris létesítmények elleni szabotázzsal összefüggő lehetséges következményeket.

“I” ALAPELV: Mélységi védelem

A fizikai védelem állam által előírt követelményeinek a védelem többszintű és módszerű (épületszerkezeti vagy más műszaki, személyzeti és szervezeti) koncepcióját kell tükröznie, melyeket az ellenségnek céljai eléréséhez le kell küzdenie vagy meg kell kerülnie.

“J” ALAPELV: Minőségbiztosítás

Minőségbiztosítási politikát és minőségbiztosítási programokat kell létrehozni és alkalmazni annak igazolása érdekében, hogy a fizikai védelem szempontjából fontos minden tevékenységre vonatkozóan előírt követelmények teljesülnek.

“K” ALAPELV: Veszélyhelyzetre szóló tervek

Veszélyhelyzetre, szükséghelyzetre szóló terveket kell kidolgozni és megfelelően begyakorolni minden érintett engedélyesnek és hatóságnak annak érdekében, hogy reagálni tudjon nukleáris anyagok illetéktelen eltávolítására, nukleáris létesítmények vagy nukleáris anyag elleni szabotázsra, illetve ennek kísérletére.

“L” ALAPELV: Titokvédelem

Az államnak meg kell határoznia azon titkos információk védelmének követelményeit, amelyek illetéktelen nyilvánosságra hozatala károsítaná a nukleáris anyagok és nukleáris létesítmények fizikai védelmét.

4.

a) Jelen cikk rendelkezéseit nem kell alkalmazni az olyan nukleáris anyagra, amely a szerződő állam felelős döntése alapján nem tartozik az 1. pont értelmében létrehozott fizikai védelmi rendszer körébe, figyelembe véve az anyag természetét, mennyiségét, viszonylagos vonzerejét, továbbá az ellene irányuló illetéktelen cselekményhez kapcsolódó lehetséges radiológiai és egyéb következményeket, valamint az ellene irányuló fenyegetés mindenkori kiértékelését.

b) Azt a nukleáris anyagot, amelyre nem vonatkoznak a jelen cikk a) alpontjának rendelkezései, körültekintő vezetési gyakorlattal összhangban kell védeni.

3. Cikk

Belső jogrendszerének megfelelően és a nemzetközi joggal összhangban minden szerződő állam megfelelő lépéseket tesz annak biztosítása érdekében, hogy amennyire lehetséges, a nemzetközi nukleáris szállítás során a nukleáris anyagokat területén belül, illetve a fennhatósága alá tartozó hajó vagy repülőgép fedélzetén, amennyiben a hajót vagy repülőgépet az illető országba vagy országából történő szállításra alkalmazzák, az 1. Függelékben leírt szintű védelemben részesíti.

4. Cikk

1. Egyetlen szerződő állam sem exportál nukleáris anyagokat vagy engedélyezi ilyen anyagok exportját addig, amíg kielégítő nyilatkozatot nem kapott arra vonatkozólag, hogy ezek az anyagok a nemzetközi nukleáris szállítás során az 1. Függelékben leírt szintű védelemben részesülnek.

2. Egyetlen szerződő állam sem importál nukleáris anyagokat vagy engedélyezi ilyen anyagok importját olyan országból, amely részese az Egyezménynek, hacsak nem kap kielégítő nyilatkozatot arról, hogy ezek az anyagok a nemzetközi nukleáris szállítás során az 1. Függelékben leírt szintű védelemben részesülnek.

3. A szerződő államok a területükön keresztül sem szárazföldjükön, sem belső víziútjaikon, sem pedig repülőtereiken vagy kikötőinek érintésével nem engedélyezik nukleáris anyagok

tranzitszállítását olyan államok között, amelyek nem részei az Egyezménynek, hacsak a szerződő állam nem kap kielégítő nyilatkozatot arra nézve, hogy - amennyire lehetséges - ezek a nukleáris anyagok a nemzetközi nukleáris szállítás során az 1. Függelékben leírt szintű védelemben részesülnek.

4. Belső jogrendszerének keretein belül minden szerződő állam alkalmazza az 1. Függelékben leírt szintű fizikai védelmet azokra a nukleáris anyagokra, amelyeket az illető ország egyik részéből ugyanazon ország egy másik részébe szállítanak nemzetközi vízi vagy légi úton.

5. Az a szerződő állam, amely felelős kielégítő nyilatkozatok beszerzéséért arra vonatkozólag, hogy a nukleáris anyagokat az 1. Függelékben megjelölt szintű védelemben fogják részesíteni az 1-3. pont szerint, megjelöli és előre tájékoztatja azokat az államokat, amelyeken keresztül - szárazföldön vagy belső víziúton - a nukleáris anyagok szállítása várható, illetve felsorolja repülőtereit vagy kikötőit, amelyeket a szállítmány előreláthatólag érint.

6. Az 1. pontban megjelölt kielégítő nyilatkozat beszerzéséért való felelősség kölcsönös megállapodással átruházható a szállításban importáló államként érintett másik szerződő államra.

7. E Cikk egyetlen pontja sem értelmezhető úgy, hogy az érinti valamely állam területi szuverenitását és joghatóságát, beleértve légtérét és tengeri felségvizeit is.

5. Cikk

1. A szerződő államok kijelölik, és közvetlenül vagy a Nemzetközi Atomenergia Ügynökségen keresztül közlik egymással az Egyezmény hatálya alá tartozó ügyekben a kapcsolattartást végző intézményüket.

2. Nukleáris anyagok lopása, rablása vagy bármely más jogtalan elvétele, vagy ezek alapos okkal feltételezhető veszélye esetén a szerződő államok belső jogrendszerükkel összhangban az alábbiak szerint a legnagyobb segítséget nyújtják az ilyen anyagok visszaszerzésében és védelmében bármely szerződő államnak, amely ezt kéri. Ezen belül:

a) a szerződő állam megfelelő lépéseket tesz, hogy nukleáris anyagok lopásáról, rablásáról vagy egyéb jogtalan elvételéről, vagy ezek alapos okkal feltételezhető veszélyéről a lehető leggyorsabban tájékoztassa azokat a szerződő államokat, amelyeket ez feltehetőleg érint. Ha szükséges, tájékoztatja a Nemzetközi Atomenergia Ügynökséget és más érintett nemzetközi szervezeteket is;

b) ennek során, ahol szükséges, az érintett szerződő államok információcserét folytatnak egymással, a Nemzetközi Atomenergia Ügynökséggel és más érintett nemzetközi szervezetekkel a fenyegetett nukleáris anyag védelme, a szállítótartály épségének ellenőrzése vagy a jogtalanul elvett nukleáris anyag felkutatása céljából, és

(i) összehangolják erőfeszítéseiket diplomáciai vagy egyéb megegyezéssel csatornákon keresztül;

(ii) felkérés esetén segítséget nyújtanak;

(iii) biztosítják a visszaszerzett - ellopt vagy a fent említett egyéb események következtében hiányzó - nukleáris anyagok visszajuttatását.

Az ilyen együttműködés megvalósításának eszközeit az érintett szerződő államok határozzák meg.

3. Nukleáris anyaggal vagy nukleáris létesítménnyel történő szabotázs alapos okkal feltételezhető veszélye, vagy a velük történő szabotázs esetén a szerződő államok a maximálisan megvalósítható mértékben, nemzeti jogrendszerük alapján és a nemzetközi jog szerinti idevágó kötelezettségeikkel összhangban, együttműködnek a következők szerint:

a) ha egy szerződő államnak tudomása van másik államban lévő nukleáris anyag vagy nukleáris létesítmény elleni szabotázs alapos okkal feltételezhető veszélyéről, az előbbi megfelelő lépések megtételéről dönt annak érdekében, hogy a lehető leghamarabb tájékoztassa a másik államot, és ahol szükséges, a Nemzetközi Atomenergia Ügynökséget és más érintett nemzetközi szervezeteket a veszélyről, a szabotázs megelőzésének szándékával.

b) abban az esetben, ha szabotázs történik nukleáris anyag vagy nukleáris létesítmény ellen egy szerződő államban, továbbá ha ennek az államnak a megítélése szerint a cselekmény valószínűleg radiológiailag érintene más államokat, az előbbi, a nemzetközi jogból fakadó más kötelezettségei sérelme nélkül, a lehető leghamarabb lépéseket tesz a másik állam vagy államok tájékoztatására, amelyeket valószínűleg radiológiailag érintene a cselekmény, továbbá, a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség és más érintett nemzetközi szervezetek tájékoztatására, annak érdekében, hogy minimalizálja vagy enyhítse a cselekmény radiológiai következményeit.

c) amennyiben az a) és b) alpont alapján egy szerződő állam segítségnyújtást kér, minden egyes szerződő állam, amelyhez a segítségnyújtás iránti kérelem irányul, haladéktalanul határoz és értesíti a kérelmező államot, közvetlenül vagy a Nemzetközi Atomenergia Ügynökségen keresztül arról, hogy olyan pozícióban van-e, hogy képes-e a kért segítségnyújtás megadására, és ha igen, milyen terjedelemben és feltételek mellett képes segítséget nyújtani.

d) az a)-c) alpontokat érintő együttműködés összehangolása diplomáciai vagy más egyezményes csatornákon keresztül történik. Ennek az együttműködésnek a megvalósítási eszközeit az érintett szerződő államok kétoldalúan vagy többoldalúan határozzák meg.

4. A szerződő államok szükség szerint együttműködnek és tanácskoznak egymással, közvetlenül vagy a Nemzetközi Atomenergia Ügynökségen és más érintett nemzetközi szervezeteken keresztül, annak érdekében, hogy iránymutatást szerezzenek a nemzetközi szállítás alatt álló nukleáris anyagok fizikai védelmi rendszereinek tervezéséről, fenntartásáról és tökéletesítéséről.

5. Egy szerződő állam szükség szerint tanácskozik és együttműködik más szerződő államokkal, közvetlenül vagy a Nemzetközi Atomenergia Ügynökségen vagy más érintett nemzetközi szervezeteken keresztül, annak érdekében, hogy megszerezze iránymutatásukat a saját használatában, tárolása vagy szállítása alatt álló nukleáris anyagok és nukleáris létesítmények nemzeti fizikai védelmi rendszerének tervezéséhez, fenntartásához és tökéletesítéséhez.

6. Cikk

1. A szerződő államok belső jogrendszerükkel összhangban megfelelő intézkedéseket tesznek, hogy megőrizzék azon információk titkosságát, amelyeket az Egyezmény rendelkezései révén egy másik szerződő államtól bizalmas módon kapnak, vagy amelyekhez az Egyezmény végrehajtására irányuló tevékenységben való részvételük útján jutottak. Ha a szerződő államok bizalmas információkat nyújtanak nemzetközi szervezeteknek, vagy az Egyezményben nem részes államoknak, intézkedéseket kell tenni az ilyen információk titkos jellegének megőrzésére. Egy szerződő állam, amely bizalmas információhoz jutott egy másik szerződő államtól, csak az információt nyújtó szerződő állam beleegyezésével adhatja tovább ezt az információt harmadik feleknek.

2. Az Egyezmény nem kötelezi a szerződő államokat arra, hogy olyan információkat szolgáltatassanak ki, amelyeket belső jogrendszerük alapján nem adhatnak meg, vagy amelyek veszélyeztetnék az érintett állam biztonságát vagy a nukleáris anyagok vagy nukleáris létesítmények fizikai védelmét.

7. Cikk

1. Az alábbi cselekmények szándékos elkövetését:

a) nukleáris anyagok jogtalan átvétele, birtoklása, használata, továbbítása, átalakítása, elhelyezése, vagy az ilyen anyagok szétszórása, ha a cselekmény halált, súlyos személyi sérülést, vagy jelentős anyagi, illetve környezeti kárt okoz, vagy ezek okozására alkalmas;

b) nukleáris anyagok lopása vagy rablása;

c) nukleáris anyagok elsikkasztása vagy csalás útján történő megszerzése;

d) nukleáris anyag törvényes felhatalmazás nélküli ki- és bevitelét, küldését vagy mozgatását egy államba, illetve államból;

e) nukleáris létesítmény ellen irányuló cselekmény, vagy nukleáris létesítmény működésébe való beavatkozást képező cselekmény, amelynél az elkövető szándékosan okoz - vagy amelynél tudatában van, hogy a cselekmény valószínűleg okoz - halált vagy súlyos személyi sérülést, vagy lényeges anyagi, illetve környezeti kárt sugárzásnak való kitétel vagy radioaktív anyagok kibocsátása útján, kivéve, ha a cselekményt annak a szerződő államnak a saját belső jogrendszerével összhangban követték el, amelynek területén a nukleáris létesítmény található;

f) nukleáris anyagok követelése fenyegetéssel, erőszakkal vagy bármely más módon történő megfélemlítéssel;

g) fenyegetés a következő cselekményekkel:

(i) nukleáris anyag felhasználása halál, súlyos személyi sérülés, vagy jelentős anyagi, illetve környezeti kár okozására, vagy az e) alpontban leírt büntetendő cselekmény elkövetésére, vagy

(ii) a b) és e) alpontban megjelölt büntetendő cselekmények bármelyikének elkövetése abból a célból, hogy ezzel természetes vagy jogi személyt, nemzetközi szervezetet vagy államot valaminek a megtételére vagy attól való tartózkodásra kényszerítsenek;

h) kísérlet az a)-e) alpontokban megjelölt bármelyik büntetendő cselekmény elkövetésére;

i) részesség az a)-h) alpontokban megjelölt bármelyik büntetendő cselekmény elkövetésében;

j) bármely személy által elkövetett cselekmény, aki az a)-h) alpontokban felsorolt bármely bűncselekmény elkövetésére másokat megszervez vagy irányít;

k) közös cél érdekében cselekvő személyek csoportja által elkövetett olyan cselekmény, amely hozzájárul az a)-h) alpontokban leírt bármely bűncselekmény elkövetéséhez. Az ilyen cselekmények akár szándékosak, akár

(i) azzal a céllal valósítják meg őket, hogy előmozdítsák a csoport bűnöző tevékenységét vagy bűnös céljait, ahol az ilyen tevékenység vagy cél magában foglalja az a)-g) alpontokban felsorolt bármely büntetendő cselekmény elkövetését, vagy

(ii) annak tudatában valósítják meg őket, hogy a csoportnak szándékában áll az a)-g) alpontokban felsorolt bármelyik bűncselekmény elkövetése,

büntetendővé kell tenni minden egyes szerződő állam saját belső jogrendszerében.

2. A jelen Cikkben megjelölt büntetendő cselekményeket minden szerződő állam büntetendővé teszi megfelelő büntetésekkel, amelyekben figyelembe veszik a cselekmények jellegének súlyosságát.

8. Cikk

1. Minden szerződő állam megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy a 7. Cikkben felsorolt büntetendő cselekmények elkövetőivel szemben eljárhasson az alábbi esetekben:

a) a büntetendő cselekményt az állam területén vagy az államban bejegyzett hajó vagy repülőgép fedélzetén követték el;

b) a gyanúsított az illető állam polgára.

2. Minden szerződő állam megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy e bűncselekmények elkövetőivel szemben eljárhasson azokban az esetekben is, amikor a gyanúsított az állam területén tartózkodik, és a 11. Cikk alapján történő kiadatásra az 1. pontban megjelölt egyik állam részére sem kerül sor.

3. Az Egyezmény nem zárja ki a saját belső jogrendszer alapján végzett büntető igazságszolgáltatást.

4. Az 1. és 2. pontban megjelölt szerződő államokon kívül bármely más szerződő állam is eljárhat a nemzetközi jognak megfelelően, ha a kérdéses nemzetközi nukleáris szállításban exportőrként vagy importőrként léphet fel.

9. Cikk

Ha a körülmények szükségessé teszik, az a szerződő állam, amelynek területén a gyanúsított tartózkodik, saját belső jogrendszerével összhangban megfelelő intézkedéseket hoz - a letartóztatást is beleértve - a gyanúsított jelenlétének biztosítására, a büntetőeljárás vagy a kiadatás céljából. A jelen Cikk alapján tett intézkedéseket haladéktalanul közli a 8. Cikk értelmében intézkedésre köteles államokkal, és szükség szerint az összes érintett állammal.

10. Cikk

Az a szerződő állam, melynek területén a gyanúsított tartózkodik - ha kiadatására nem kerül sor - haladéktalanul megbízza az ügyet az arra hatáskörrel rendelkező szervét abból a célból, hogy büntetőeljárást folytasson saját belső jogrendszerére szerint.

11. Cikk

1. A 7. Cikkben felsorolt büntetendő cselekmények a szerződő államok között fennálló kiadatási szerződésekben olyan büntetendő cselekményeknek minősülnek, amelyek elkövetői kiadhatók. A szerződő államok vállalják, hogy a jövőben kötendő kiadatási szerződésekben e büntetendő cselekmények olyan büntetendő cselekményekként szerepelnek majd, amelyek elkövetői kiadhatók.

2. Ha egy szerződő állam, amely a kiadást szerződés meglététől teszi függővé, kiadatási kérelmet kap egy másik szerződő államtól, amellyel nincs kiadatási szerződése, az Egyezményt a kiadás jogi alapjának tekintheti e büntetendő cselekmények tekintetében. A kiadás a megkeresett állam belső jogrendszerében előírt egyéb feltételektől is függ.

3. Azok a szerződő államok, amelyek a kiadást nem teszik függővé szerződés meglététől, e büntetendő cselekményeket olyan bűncselekményeknek tekintik, amelyek elkövetői az állam belső jogrendszerében előírt feltételek szerint kiadhatók.

4. A szerződő államok a köztük történő kiadás szempontjából e bűncselekményeket úgy tekintik, mintha azokat nemcsak az elkövetési hely államában, hanem minden olyan szerződő állam területén is elkövették volna, amely a 8. Cikk 1. pontja alapján intézkedéseket tesz, hogy e büntetendő cselekmények elkövetőivel szemben eljárhasson.

11A. Cikk

A 7. cikkben meghatározott bűncselekmények egyikét sem szabad a kiadatással vagy a kölcsönös jogsegéllyel összefüggésben politikai bűncselekménynek, vagy politikai bűncselekményhez kapcsolódó bűncselekménynek, vagy politikai motívumok hatására elkövetett bűncselekménynek tekinteni. Ennek megfelelően az ilyen bűncselekményen alapuló, kiadatásra vagy kölcsönös jogsegélyre irányuló kérelmet nem lehet egyedül azon az alapon

visszautasítani, hogy politikai bűncselekményről, vagy politikai bűncselekményhez kapcsolódó bűncselekményről, illetve politikai motívumok hatására elkövetett bűncselekményről van szó.

11B. Cikk

Jelen Egyezményben semmit sem szabad úgy értelmezni, mintha kötelezettséget róna bármely szerződő államra, hogy kiadjon valakit egy másik államnak, vagy kölcsönös jogsegélyt nyújtson, ha a felkért szerződő államnak alapos oka van azt hinni, hogy a 7. cikkben meghatározott bűncselekményekkel összefüggő kiadatási kérelmet, vagy az ilyen bűncselekményekkel kapcsolatos kölcsönös jogsegélyre vonatkozó kérelmet olyan személy büntetőeljárás alá vonásának vagy megbüntetésének céljával terjesztették elő, akit faji, vallási, nemzetiségi hovatartozása, etnikai származása vagy politikai meggyőződése alapján akarnak üldözni, vagy ha a kérelem teljesítése elfogultságot jelentene a szóban forgó személy helyzetét illetően a felsorolt okok bármelyike tekintetében.

12. Cikk

Bármely személynek, akivel szemben a 7. Cikkben felsorolt büntetendő cselekmények kapcsán eljárás folyik, az eljárás minden szakaszában biztosítják a megfelelő bánásmódot.

13. Cikk

1. Valamennyi szerződő állam a legnagyobb fokú segítséget nyújtja a másoknak a 7. Cikkben felsorolt bűncselekmények miatt indított büntetőeljárásokkal kapcsolatban, beleértve az eljáráshoz szükséges, rendelkezésükre álló bizonyítékok átadását is. Minden esetben a megkeresett állam jogszabályait kell alkalmazni.

2. Az 1. pont rendelkezései nem érintenek semmilyen egyéb, már megkötött vagy a jövőben megkötendő két- vagy többoldalú szerződésben vállalt kötelezettséget a büntetőügyekben történő kölcsönös, részleges vagy teljes segítségnyújtással kapcsolatban.

13A. Cikk

Az Egyezmény semmiképpen sem érinti békés célokra szolgáló olyan nukleáris technológia átadását, amelyet nukleáris anyagok és nukleáris létesítmények fizikai biztonságának erősítésére vállaltak.

14. Cikk

1. Valamennyi szerződő állam tájékoztatja a letéteményest azon törvényeiről és más jogszabályairól, amelyek az Egyezmény végrehajtását szolgálják. A letéteményes ezeket az információkat időszakonként megküldi a szerződő államoknak.

2. Az a szerződő állam, amelyben a gyanúsított ellen büntetőeljárás folyik, az eljárás befejezéséről és eredményéről, amennyiben lehetséges elsőként tájékoztatja a közvetlenül érintett államokat. A szerződő állam értesíti az eljárás befejezéséről és eredményéről a letéteményest is, aki tájékoztatja az összes államot.

3. A nukleáris anyagok belföldi felhasználásával, tárolásával és szállításával kapcsolatos bűncselekmény elkövetése esetén, ha mind a gyanúsított, mind a nukleáris anyag annak az érintett szerződő államnak a területén marad, amelyben a bűncselekményt elkövették, vagy ha a bűncselekmény egy nukleáris létesítménnyel kapcsolatos, és a gyanúsított annak a szerződő államnak a területén marad, amelyben a bűncselekményt elkövették, az Egyezmény egyetlen

pontja sem tekinthető úgy, hogy az a szerződő államot az ilyen bűncselekményt követő büntetőeljárással kapcsolatos információk kiadására kötelezné.

15. Cikk

Az Egyezményhez csatolt Függelékek az Egyezmény szerves részét képezik.

16. Cikk

1. A 2005. július 8-án elfogadott Módosítás életbe lépése után öt évvel a letéteményes konferenciára hívja össze a szerződő államokat, hogy felülvizsgálják az Egyezmény végrehajtását és azt, hogy a preambulumban, a rendelkezéseiben és a függelékeiben foglaltak mennyiben felelnek meg az akkor fennálló helyzetnek.

2. Ezt követően legkorábban öt évenként, a szerződő államok többsége a letéteményeshez benyújtott javaslat alapján további konferenciákat hívhat össze ugyanezzel a céllal.

17. Cikk

1. Ha két vagy több szerződő állam között az Egyezmény értelmezése vagy alkalmazása terén vita merül fel, ezt tárgyalások útján vagy bármely más olyan békés módon rendezik, amely elfogadható valamennyi, a vitában részt vevő fél számára.

2. Bármely olyan jellegű vitát, amelyet az 1. pontban ismertetett módon nem lehet rendezni, a vitában részt vevő bármelyik fél kérésére választott bíróság elé, vagy a Nemzetközi Bíróság elé kell terjeszteni döntés céljából. Ha a vitát választott bíróság elé terjesztik, és a beterjesztés keltétől számított hat hónapon belül a vitában részt vevő felek nem tudnak megegyezni a választott bíróság összetételében, valamelyik fél felkérheti a Nemzetközi Bíróság elnökét vagy az Egyesült Nemzetek főtitkárát, hogy nevezzen ki egy vagy több bírót. A vitában részt vevő felektől érkező, egymásnak ellentmondó felkérések esetén az Egyesült Nemzetek főtitkárához érkező felkérésnek van elsőbbsége.

3. Az Egyezmény aláírásakor, megerősítésekor, elfogadásakor, jóváhagyásakor vagy az ahhoz való csatlakozáskor minden szerződő állam bejelentheti, hogy a 2. pontban felsorolt rendezési eljárásokat nem tekinti magára nézve kötelezőnek. Más szerződő állam sem tekinti magára nézve kötelezőnek a 2. pontban felsorolt rendezési eljárásokat olyan szerződő állammal szemben, amely fenntartásokkal élt ezen eljárással kapcsolatban.

4. Bármely szerződő állam, amely a 3. pont szerinti fenntartással élt, bármikor visszavonhatja fenntartását a letéteményes értesítése útján.

18. Cikk

1. Az Egyezmény a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség bécsi székhelyén és az Egyesült Nemzetek New York-i székhelyén 1980. március 3-tól hatályba lépéséig aláírásra nyitva áll valamennyi állam számára.

2. Az Egyezmény az aláíró államok számára megerősítés, elfogadás vagy jóváhagyás után lép hatályba.

3. Hatályba lépése után az Egyezmény csatlakozásra nyitva áll valamennyi állam számára.

4. a) Az Egyezmény aláírásra vagy csatlakozásra nyitva áll nemzetközi szervezetek vagy integrációs és egyéb jellegű regionális szervezetek számára, feltéve, hogy e szervezet független államokból alakult, és jogosult az Egyezmény által szabályozott területeken nemzetközi egyezmények megtárgyalásában való részvételre, ilyen egyezmények megkötésére és végrehajtására.

b) A feladatkörükbe tartozó ügyekben ezek a szervezetek saját nevükben gyakorolhatják azokat a jogokat és vállalhatják azt a felelősséget, amelyet az Egyezmény a szerződő államokra ruház.

c) Az ilyen szervezet az Egyezményhez történő csatlakozásakor tájékoztatja a letéteményest, mely államok a tagjai, és az Egyezmény mely Cikkei nem vonatkoznak rá.

d) Az ilyen szervezet nem rendelkezik többlétszavazattal tagállamai szavazatain túlmenően.

5. A megerősítési, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okmányokat a letéteményesnél kell elhelyezni.

19. Cikk

1. Az Egyezmény harminc nappal azt követően lép hatályba, hogy a letéteményesnél elhelyezték a huszonegyedik megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okmányt.

2. Az Egyezmény minden olyan állam tekintetében, amely azt a huszonegyedik megerősítési, elfogadási vagy jóváhagyási okmány elhelyezése után erősíti meg, fogadja el, hagyja jóvá vagy csatlakozik hozzá, harminc nappal azután lép hatályba, hogy az állam elhelyezte a megerősítési, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okmányokat.

20. Cikk

1. A 16. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával a szerződő államok javaslatot tehetnek az Egyezmény módosítására. A módosítási javaslatot a letéteményesnél kell benyújtani, aki azt haladéktalanul megküldi valamennyi szerződő államnak. Ha a szerződő államok többsége kéri a letéteményest, hogy a javasolt módosítás megvitatására hívjon össze konferenciát, a letéteményes valamennyi szerződő államot meghívja erre a konferenciára, amely legkorábban harminc nappal a meghívók szétküldése után kezdődik. Bármely módosítást, amelyet valamennyi szerződő állam kétharmados többségével fogadnak el, a letéteményes haladéktalanul eljuttat minden szerződő államnak.

2. Minden szerződő állam számára, amely letétbe helyezte a módosításra vonatkozó megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okmányait, a módosítás az attól számított harminc nap elteltével lép hatályba, amikor a szerződő államok kétharmada elhelyezte a letéteményesnél megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okmányát. Ezután a módosítás bármely további szerződő állam részére akkor lép hatályba, amikor elhelyezi a módosításra vonatkozó megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okmányát.

21. Cikk

1. Bármely szerződő állam felmondhatja az Egyezményt a letéteményeshez intézett írásbeli jegyzék útján.

2. A felmondás száznyolcvan nappal azt követően lép hatályba, hogy a jegyzéket a letéteményes megkapta.

22. Cikk

A letéteményes haladéktalanul értesíti valamennyi államot:

a) az Egyezmény minden egyes aláírásáról;

b) minden megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okmány letétbe helyezéséről;

c) bármely fenntartásról vagy annak visszavonásáról a 17. Cikk értelmében;

d) valamely szervezettől kapott közlésről a 18. Cikk 4. c) pontja szerint;

e) az Egyezmény hatályba lépéséről;

f) az Egyezmény bármely módosításának hatályba lépéséről;

g) bármely felmondásról a 21. Cikk szerint.

23. Cikk

Az Egyezmény eredeti példányát, amelynek arab, kínai, angol, francia, orosz és spanyol szövege egyaránt hiteles, a Nemzetközi Atomenergiái Ügynökség főigazgatójánál helyezik letétbe, aki annak hiteles másolatát valamennyi államnak megküldi.

Ennek hiteléül az alulírottak, megfelelő felhatalmazással rendelkezve, aláírták az egyezményt, amelyet 1980. március 3-án Bécsben és New Yorkban nyitottak meg aláírásra.

I. függelék

A II. függelék csoportosítása szerinti nukleáris anyagok nemzetközi szállítása során alkalmazandó fizikai védelmi szintek

1. Fizikai védelmi szintek nukleáris anyagokra a nemzetközi nukleáris szállítással együtt járó tárolás során:

a) a III. csoportba tartozó anyagokra: olyan területen belüli tárolás, amely csak ellenőrzés után közelíthető meg;

b) a II. csoportba tartozó anyagokra: örök vagy elektronikus készülékek által állandó felügyelet alatt tartott területen belüli tárolás, amelyet korlátozott számú belépési hellyel ellátott fizikai akadály vesz körül, vagy bármely más terület, amely ezzel egyenértékű fizikai védelmi szinttel rendelkezik;

c) az I. csoportba tartozó anyagokra: tárolás a fentiek szerint a II. csoportra előírt védett területen belül, amelyet csak olyan személyek közelíthetnek meg, akiknek megbízhatóságát előzetesen megállapítják. A terület felügyeletét olyan őrség biztosítja, amely állandó kapcsolatban áll a megfelelő biztonsági erőkkel. Különleges intézkedéseket kell tenni bármilyen támadásnak, jogtalan bejutásnak vagy az anyag jogosulatlan eltávolításának felfedezésére és megelőzésére.

2. Fizikai védelmi szintek nukleáris anyagokra a nemzetközi szállítás során:

a) a II. és a III. csoportba tartozó anyagok esetén a szállítás különleges óvintézkedések között történik, amelyek magukban foglalják a feladó, a címzett és a fuvarozó előzetes megegyezéseit, valamint az exportáló és az importáló ország törvényeitől és más jogszabályaitól függően kötendő előzetes megállapodást természetes és jogi személyek között, amelyben rögzítik a szállításért való felelősség átszállásának idejét, helyét és rendjét.

b) az I. csoportba tartozó anyagok esetén a szállítást a II. és III. csoportra a fentiek szerint előírt óvintézkedések mellett hajtják végre, de kísérők állandó felügyelete alatt és olyan körülmények között, amelyek szoros kapcsolatot biztosítanak a megfelelő biztonsági erőkkel.

c) Nem érc vagy ércmaradvány formájában levő természetes urán esetén az 500 kilogrammot meghaladó mennyiség szállítási óvintézkedései tartalmazzák a szállításról szóló előzetes értesítést, amely közli a szállítás módját, az érkezés várható időpontját, valamint a szállítmány megérkezéséről küldendő visszaigazolást.

II. függelék

Nukleáris anyagok csoportosítása

Anyag	Forma	Csoport		
		I.	II.	III.c)
Plutóniuma)	esugárzatlanb)	2 kg vagy több	500 g és 2 kg között	500 g vagy kevesebb, de 15 g-nál több
Urán-235	esugárzatlanb)	5 kg vagy több	1 kg és 5 kg között	1 kg vagy kevesebb, de 15 g-nál több
	20% 235U-ra vagy nagyobb mértékben dúsított urán		10 kg vagy több	10 kg-nál kevesebb, de 1 kg-nál több
	10% 235U-ra, de 20% 235U-nál kisebb mértékben dúsított urán			10 kg vagy több
	a természetes fölél, de 10% 235U-nál kisebb mértékben dúsított urán			
Urán-233	esugárzatlanb)	2 kg vagy több	500 g és 2 kg között	500 g vagy kevesebb, de 15 g-nál több
Besugárzott üzemanyag			ványított vagy természetes urán, tórium vagy kevésbé dúsított üzemanyag (10%-nál alacsonyabb hasadóanyagtartalom)d), e)	

a) Minden plutónium, a 80% plutónium-238 izotóp-koncentrációt meghaladó kivétellel.

b) Reaktorban be nem sugárzott anyag, vagy reaktorban besugárzott olyan anyag, amelynek sugárzási szintje nem haladja meg az 1 gray/óra (100 rad/óra) értéket egy méter távolságban, árnyékolás nélkül.

c) A III. csoportba nem tartozó mennyiségeket és a természetes uránt megfelelő körültekintéssel kell kezelni.

d) Bár ez a védelmi szint ajánlott, a konkrét körülmények értékelése alapján az államok ettől eltérő fizikai védelmi csoportot is meghatározhatnak.

e) Az olyan egyéb fűtőanyag, amely eredeti hasadóanyag-tartalma folytán az I. és II. Kategóriába sorolható a besugárzás előtt, egy kategóriaszinttel csökkenthető, amíg az üzemanyagból származó sugárzás szintje meghaladja az 1 gray/óra (100 rad/óra) értéket egy méter távolságban, árnyékolás nélkül.”